

57 Woib. Jelle Lambrite heaft wiifist suw-
 försine ristiiunimenne siidame-
 wega pühha kirja wottab lugge-
 keik, mis ta loeb, palwega seggada.
 Loeb temma, et Jummal rummalad ja
 kangekaelsed on rängaste nuhkelaud, se-
 pärrast et nemmad ei tahtnud omma wan-
 nematte sühjaft nurjatumaft ello wiifist
 pöördä, siis öhkaab ta warfi Jესuse pole:
 helde Jესus peasta mind keigest rumma-
 lubest, ja anna mulle ikka üks uus siid-
 da ja meel, mis rõwwaste jo pole hoiab,
 ja te sedda päaw päwalstüäs, ja ikka u-
 emaks, n. l. f. Loeb temma, kuidä Jum-
 mal kaua pattustega on kannatan, enne
 kui ta neid ärrakukkanud, siis on ta meel
 warfi-walmis ja usfin tännama ja palu-
 ma: oh helde Jummal, ma tännan sind,
 et ja ka minnoga kaua aega olled kannata-
 tand ja weel ikka kannatad, anna mulle
 omma armu, et ma ei jä nende seltsi ega
 nouste, kes so helduse ja kannatuse ja
 pitka mele rikkust põlgwad, kes se läbbi
 omma karguse ja pattust-pöömatta siid-
 damega ennesele wiikka kui warrandust
 kogguwad Jens päwaks, kui wiikka ja
 Jummalä õige ja kange kohkus ilmub,
 n. l. f.